

1564

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 listopada 2009 r.

w sprawie trybu postępowania właściwych organów w wypadku, gdy liczba osadzonych w zakładach karnych lub aresztach śledczych przekroczy w skali kraju ogólną pojemność tych zakładów

Na podstawie art. 110 § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa w szczególności tryb postępowania:

- 1) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, dyrektorów okręgowych oraz dyrektorów zakładów karnych lub aresztów śledczych w zakresie zawiadomienia o przekroczonej pojemności odpowiednio w skali kraju, obszaru działania okręgowego inspektoratu oraz zakładu karnego lub aresztu śledczego;
- 2) dyrektorów zakładów karnych i aresztów śledczych w zakresie organizowania dodatkowych cel mieszkalnych;
- 3) prezesów sądów i kierowników jednostek organizacyjnych prokuratury w wypadku przeludnienia zakładów karnych lub aresztów śledczych ponad ustaloną pojemność w skali kraju.

§ 2. 1. W wypadku gdy liczba osadzonych zakwaterowanych w zakładach karnych lub aresztach śledczych oraz podległych im oddziałach zewnętrznych, zwanych dalej „zakładami”, przekroczy w skali kraju ogólną pojemność tych zakładów, Dyrektor Generalny Służby Więziennej, w terminie 7 dni od dnia stwierdzenia przekroczenia pojemności, przedstawia o tym informację, zwaną dalej „informacją”, Ministrowi Sprawiedliwości, dyrektorom okręgowym Służby Więziennej oraz dyrektorom zakładów.

2. Do realizacji celu, o którym mowa w ust. 1, z ogólnej pojemności zakładów wyłącza się:

- 1) miejsca zakwaterowania w celach mieszkalnych znajdujących się w oddziałach szpitalnych, oddziałach i celach wymienionych w art. 88a § 1 i art. 212a § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy, zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”, celach izolacyjnych,

o których mowa w art. 143 § 1 pkt 8 Kodeksu karnego wykonawczego, izbach chorych oraz pomieszczeniach usytuowanych w domach dla matki i dziecka oraz oddziałach tymczasowego zakwaterowania skazanych;

- 2) osadzonych zakwaterowanych w miejscach wymienionych w pkt 1.

3. Minister Sprawiedliwości niezwłocznie przekazuje informację ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz Ministrowi Obrony Narodowej, a także prezesom sądów apelacyjnych i wojskowych sądów okręgowych, prokuratorom apelacyjnym i wojskowym prokuratorom okręgowym.

§ 3. 1. Po otrzymaniu informacji dyrektor zakładu jest obowiązany podjąć czynności mające na celu organizację dodatkowych cel mieszkalnych, przez przystosowanie pomieszczeń zakładu do wymogów cel mieszkalnych.

2. Na dodatkowe cele mieszkalne nie mogą być przeznaczone pomieszczenia, które są niezbędne dla zachowania prawidłowego funkcjonowania zakładu, oraz miejsca wymienione w § 2 ust. 2 pkt 1.

§ 4. 1. Dyrektor zakładu zawiadamia właściwego dyrektora okręgowego Służby Więziennej, z uwzględnieniem terminów określonych w ust. 2, o przekroczonej pojemności zakładu, w szczególności o liczbie zakwaterowanych osadzonych, liczbie miejsc oraz ich wykorzystaniu w dodatkowych celach mieszkalnych, a także o liczbie osadzonych umieszczonych w warunkach, w których powierzchnia w celi mieszkalnej na jedną osobę wynosi mniej niż 3 m².

2. Dyrektor okręgowy Służby Więziennej zawiadamia Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, w ustalonych przez niego terminach, jednakże nie rzadziej niż raz na 7 dni, o przekroczonej pojemności zakładów w obszarze działania okręgowego inspektoratu Służby Więziennej, w szczególności o osadzonych zakwaterowanych w tych zakładach, liczbie miejsc oraz ich wykorzystaniu w dodatkowych celach mieszkalnych, a także o liczbie osadzonych umieszczonych w warunkach, w których powierzchnia w celi mieszkalnej na jedną osobę wynosi mniej niż 3 m².

§ 5. Prezes sądu apelacyjnego niezwłocznie po otrzymaniu informacji przekazuje ją prezesom sądów okręgowych i rejonowych z obszaru działania sądu apelacyjnego, prezes wojskowego sądu okręgowego — odpowiednio prezesom wojskowych sądów garnizonowych, a prokurator apelacyjny oraz wojskowy prokurator okręgowy — podległym im kierownikom jednostek organizacyjnych prokuratury.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475 i Nr 201, poz. 1540.

§ 6. Po otrzymaniu informacji prezes właściwego sądu niezwłocznie zarządza:

- 1) zbadanie spraw, w których skazani na karę pozbawienia wolności nie rozpoczęli jeszcze jej odbywania, celem ustalenia dopuszczalności odroczenia wykonania tej kary;
- 2) podjęcie działań organizacyjnych zmierzających do skierowania przez sąd na posiedzenie spraw, w których jest dopuszczalne odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności, celem rozważenia przez sąd możliwości wydania postanowienia na podstawie art. 151 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 3) zbadanie spraw, o których mowa w art. 79 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, w celu ustalenia kolejności wzywania do stawienia się skazanego w zakładzie w wyznaczonym terminie;
- 4) inne działania organizacyjne zmierzające do skorzystania przez sąd z uprawnień wynikających z przepisów Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 7. Prezes właściwego sądu, nie rzadziej niż raz w miesiącu, za pośrednictwem prezesa sądu apelacyjnego, a prezes wojskowego sądu garnizonowego odpowiednio za pośrednictwem prezesa wojskowego sądu okręgowego, informuje Ministra Sprawiedliwości o liczbie osób, co do których sąd orzekł o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności z powodu przekroczenia w skali kraju ogólnej pojemności zakładów karnych lub aresztów śledczych.

§ 8. Po otrzymaniu od prokuratora apelacyjnego lub wojskowego prokuratora okręgowego informacji właściwy kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury niezwłocznie podejmuje działania organizacyjne zmierzające do wykorzystania w toczących się postępowaniach uprawnień prokuratora, określonych w art. 21 Kodeksu karnego wykonawczego, w celu ograniczenia liczby osób przebywających w zakładach.

§ 9. W wypadku gdy liczba osadzonych zakwaterowanych w zakładach, w okresie wyznaczonym przez trzy kolejne terminy określone w § 4 ust. 2, osiągnie w skali kraju stan zgodny z ogólną pojemnością tych zakładów albo poniżej tej pojemności, Dyrektor Generalny Służby Więziennej niezwłocznie zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości, dyrektorów okręgowych Służby Więziennej oraz dyrektorów zakładów. Przepisy § 2 ust. 3 i § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2009 r.²⁾

Minister Sprawiedliwości: *K. Kwiatkowski*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 kwietnia 2006 r. w sprawie trybu postępowania właściwych organów w wypadku, gdy liczba osadzonych w zakładach karnych lub aresztach śledczych przekroczy w skali kraju ogólną pojemność tych zakładów (Dz. U. Nr 65, poz. 459), które traci moc z dniem 6 grudnia 2009 r. na podstawie art. 1 pkt 1 lit. b w związku z art. 2 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o zmianie ustawy — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 190, poz. 1475).